

מידעון להורים

בס"ד, אדר ב' תשפ"ד, פרשת ויקרא, שבת זכור

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

להורים ולבנים הנפלאים, שלום וברכה.

מלחמת חרבות ברזל - אירועי חודש אדר בישיבה. בחיל וברעידה הגענו השנה לימי פורים. עת מלחמה. מתיחות, שירות מילואים ארוך, חסר צוות רמי"ם ומורים בישיבה זה 167 יום, חטופים, אלפי פצועי צה"ל... עתיד לוט בערפל. התגייסות המונית ומעשי חסד משמשים בערבוביה עם בירורי דרך. **ניצבנו לקראת תקופה זו - חודש אדר בדחילו ורחימו, בתהייה ובשאלה כיצד לציין את הימים בקדושת פורים. מצד אחד הרבה מעשי חסד והרבה תורה ומצד שני להתאים את האירועים לשנה מיוחדת ורבת משמעויות.**

לשמחתנו הרבה הצלחנו להתאים את הפעילויות והרמנו אותם לרמות גבוהות וחשובות. התלמידים חשו את גודל השעה והתאימו את שאיפותיהם לשעה גדולה זו. עלינו השנה מספר קומות במעשי חסד, בהתנדבויות, בהעמדת התורה במרכז ההווה של חיי הישיבה. השקענו יותר בהתנדבות, בחסד והרבה תורה ופחות בהומור. השמיניסטים ביטלו את "ההפיכה" המפורסמת של ר"ח אדר ובטילו את טקס ההכתרה רב השנים וארוך המסורת. במקום זאת העדיפו תלמידי כיתה י"ב לצאת למסע של תרומה, חסד ותורה ביישובי עוטף עזה, להצטרף לעם ישראל באבלו ובשמחתו. זאת הייתה החלטתם ואני מצדיע לשמיניסטים בהערכה רבה.

בני עקיבא

תפילות ראש חודש בניהול

השמינית – ביום הראשון של ר"ח השמיניסטים ארגנו תפילת הלל בשירה וריקודים יחד עם כל בני הישיבה, היה שמח מאוד וב"ה הכול התנהל למופת. כמובן שבקריאת התורה הבנים העלו לתורה דמויות מרכזיות בישיבה עם פסוקי הקדמה לכל אחד מהעולים.

ביום השני של ר"ח השמיניסטים יצאו בליווי ראש הישיבה והרמ"ם לשיקום בבית החולים תל השומר יחד עם פצועי צה"ל. התפילה, הריקודים והאווירה המיוחדת גרמו לחיילים הרבה נחת ושמחה וזאת הייתה מטרתנו. סרטון מהשמחה הגדולה הוקרנה בטלוויזיה באותו הערב.

במוצ"ש פרשת פקודי ערכנו את ההתוועדות החסידית המסורתית עם הזמר האדיר עמירן דביר. חדר אוכל היה מלא מפה לפה, מאות הורים ובנים, וב"ה הייתה אווירת קדושה בשיר ובאומר, ולבסוף בריקודי שמחה.

כיתות י' יצאו למסיבות פורים בבתי ספר לילדים עם מוגבלויות. הבנים הביאו שמחה עצומה לילדים מוגבלים אלו.

סור מרע- שיחות חשובות על הסכנות שבאלכוהול ניתנו לבני כיתות ט' - י' השיחה הייתה מרתקת ולוותה במצגות ונתונים מרשמים.

סיומי מסכת מגילה. כמאה תלמידים סיימו השנה את מסכת מגילה. מבצע שמתנהל כבר מספר שנים בהובלת הרב משה מלר, הרב פלהיימר והרב ציון שבי. שיא הלימוד היה במשמר עד תפילת ותיקין במוצאי שבת פקודי - מיד עם סיום הטיש.

סיירות קודש. כמאה תלמידים יצאו ליום שכולו תורה בישיבת ההסדר - אור עציון. הבנים זכו ליום הכנה מדהים לפורים באור עציון. הבנים התחילו בשיעור של הרב שילה- בנושא "נעשה ונשמע, הדור קיבלוה בימי אחשוורוש", שיעור שני ניתן ע"י ראש הישיבה הרב לפיד- בנושא השמחה הגדולה של חודש אדר ופורים על הנס שבתוך בהסתרה. השיעור השלישי ניתן ע"י הרב מתן מושקוביץ- בנושא אם לעת כזאת הגעת למלכות, התפקיד של כל אחד במציאות הקיימת, והבנים המשיכו בסדר לימוד חברותות בליווי דף מקורות מתורתו של הרב דרוקמן זצ"ל. הבנים זכו בארוחת צהרים מפנקת בחדר האוכל, והבנים קינחו את היום בביתו הרב דרוקמן בתפילת מנחה ושיחה עם נכדו של הרב דרוקמן על דמותו של הרב, אהבת תורה, דאגה לכלל ישראל ולקיימת תפקידים ואחריות על עם ישראל. **החבר'ה התנהגו למופת, הקשיבו וספגו מהאור המיוחד של הרב דרוקמן זצ"ל.**

כוח אלחנן קלמנזון הי"ד. ביום רביעי זכינו לשיחה של מנחם קלמנזון שהגיע עם אחיו אלחנן הי"ד ואחיינו לקיבוץ

בארי והצילו במבצע הרואי כמאה בני ערובה. **כוח קלמנזון הוכרז השבוע כזוכה פרס ישראל לגבורה אזרחית.** השיחה הייתה מדהימה.

3

בני כיתות י"ב בביקור בעוטף עזה. בני י"ב יצאו עם הרב אהרונסון ואיתי לביקור מדהים באופקים, נפגשנו ל-4 שעות עם משפחת אוחיון שאביהם משה והאח אליעד נהרגו על קידוש ה' בקרבות עזים עם המחבלים הארורים. לאחר השיחה בביתם של משפחת אוחיון יצאנו לסיור בעקבות המתקפה ב-7 לאוקטובר. משם יצאנו לנובה, למיגונית של ענר... וקינחנו בצומת גילת, ושם "הרמנו" את המקום בשמחה ובריקודים עם חיילי צה"ל שהיו במקום. המסע היה רווי בתפילות, שירים רגשות ואירועים הנצבים בזיכרון ובתודעה. עברנו יום משמעותי מאוד שלא יישכח לעולם!!!!

בני כיתות ז'-ח' -ט'-י' יצאו לסיומי מסכת מגילה ולמשלוחי מנות לחיילי צה"ל ולפצועי צה"ל. בני כיתות ז'-ח' יצאו לשמח ולתת משלוחי מנות לחיילי צה"ל בבא"ח גולני ואצל הצנחנים בבית ליד. הבנים

קיבלו שיחות ממפקדי צה"ל, נתנו את המשלוחים שהכינו לחיילים, ויצאו לאחר ריקודי שמחה לבית שערים - לקברו של ר' יהודה הנשיא, כדי ללמוד בחברותות חלק ממסכת מגילה ולערוך שם סיומי מסכת.

בני כיתות ט' - יצאו לאחר השיחה של מנחם קלמנזון לכיכר החטופים, סיימו את מסכת מגילה ואת מסכת בבא קמא (הרב נתנזון סיים), רקדו ריקודי שמחה, שמעו שיחה ממשפחה אחת שבנה חטוף בעזה, התפללו מנחה וחילקו משלוחי מנות למשפחות החטופים.

בני כיתות י' - יצאו לאחר שיחתו של מנחם קלמנזון לבתי החולים תל השומר ואיכילוב, וחילקו משלוחי מנות לפצועי צה"ל בשיקום ולמשפחותיהם.

משלוחי מנות לעובדי הישיבה. אנו שמחים לקיים מנהג משלוח מנות לעובדי הישיבה (שומרים, מנקים, עובדי מטבח, מזכירות וכו') כל כיתה נתנה משלוח מנות לאחד העובדים ומביעה את הוקרתה לאנשים היקרים העמלים כל השנה למען איכות החיים של התלמידים. היה מרגש מאוד וגרם לשמחה עצומה לעובדי הישיבה.

תודה רבה למועצת ההורים היקרה מאוד. אנו שמחים מאוד במועצת ההורים של הישיבה בכל שנה ושנה, בהקשבה, בשיתוף, בחשיבה משותפת, ובתשורות רבות לצוות הישיבה. השנה החליטה מועצת ההורים להעניק מתנה ומשלוח לכל עובד ואיש צוות חינוכי בישיבה. נציגות מועצת ההורים הגיעו לישיבה, השמיעו דברי ברכה והוקרה לצוות הישיבה ונתנו משלוח לכל אדם ואחד מצוות הישיבה. אני מודה באופן אישי בשמי ובשם הצוות להורים בכלל ולנציגיהם במועצת ההורים, על הבעת התודה והעין הטובה למעשה החינוכי הנעשה בישיבה לאורך כל ימי השנה. **זכינו ב"ה במועצת הורים אדירה !!!**

**שבת זכור עם בני כיתות י' - י"ב,
מסיבת פורים ישיבתית במוצ"ש הקרוב
החל מהשעה 21.30
עם תזמורתו של דניאל לנצ'ר,
לכל בני הישיבה.
תגיעו, יהיה אירוע קדוש,
מרומם והמון שמחה !!!!!**

ועתה לדבר התורה על פורים וקצת על פרשת ויקרא.

ידועים דברי הזוהר הקדוש שאומר : **ש- "יום הכפורים הוא יום כ-פורים"**. והדברים מופלאים. איך

ניתן להשוות את היום הקדוש שבו אנו כמלאכי השרת, אסורים באכילה ובשתייה, לפורים שכולו שמחה ומאכל ומשתה???

על קרבן העולה נאמר בפרשתנו "זאת תורת העולה". ואילו על קרבן שלמים נאמר "זאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה". הקשר והזיקה שבין הקרבן לה' לא הוזכרה אלא בקרבן שלמים, והדבר חוזר על עצמו - "המקריב את זבח שלמיו לה', יביא את קרבנו לה' ". "ידיו תביאנה את אשי ה'... להניף אותו תנופה לפני ה'".

והדבר קשה מאוד - **שבקרבן עולה שכולו לה', לא הוזכר שהוא קרבן לה', ודווקא שלמים, הנאכלים ע"י הבעלים, הם קרבן לה'???**

אלא ההסבר הוא כזה : ברור שקורבן עולה הוא לה', שהרי לאיש אין חלק בו. החידוש הוא בקורבן שלמים, "שעושים שלום בין ה', הכוהנים והבעלים, והוא החביב מכל הקרבנות" (מד"ר), **שגם הוא לה'**. ומהי חביבותו? שהבעלים באמת אוכלים מבשרו, אך עושים זאת לשם שמים. וזה סימן לכל מעשינו הגופניים והגשמיים, **שגם בעיסוקינו בעולם החומרי עוסקים לשם שמים.**

בכל המועדים נאמר "חציו לה' וחציו לכם". יום הכפורים הוא כולו לה'. אנו אמנם דומים למלאכי השרת ביום זה, אך יוה"כ אינו האידיאל של היהדות, וכפי שאמר הרב'ה מקוצק שביקרנו בקברו לפני שלושה שבועות בעיירה קוצק בפולין, נאמר "ואנשי קדש תהיון לי", מלאכים יש לי בשמים די והותר. אני מבקש מכם בני האדם שתעשו מהארץ שמיים, תיקחו את הדברים החומריים ותכניסו בהם "שמיים" - מהות רוחנית.

על פי זה מובן למה פורים מושווה ליום - הכיפורים. ביום כיפור קל לעבוד את ה', כי אנו עוסקים כל היום ברוחניות, החוכמה היא בפורים - דווקא מתוך עשייה חומרית כמו סעודת פורים, משלוח מנות ומתנות לאביזנים, תחפושות ועוד.....אנו עוסקים בחומריות אך אנו חייבים להכניס בדברים החומריים את הרוחניות, את הקדושה.

ועתה לדבר תורה בענייני הפורים, "ועשה אותו יום משתה ושמחה..."

מצוות השמחה אינה חידוש של חג הפורים. אמנם מצווה זו מופיעה לרוב במגילת אסתר: "ועשה אותו יום משתה ושמחה", "והעיר שושן צהלה ושמחה", "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר". ברם, אין זה חידוש של חג הפורים בדווקא. מצוות השמחה היא מצווה השייכת לכל החגים, והיא מופיעה אף כציווי כללי: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב (דברים כ"ח-מ"ז). בחג הפורים ישנם גדרים מיוחדים לצורת השמחה, כמו העניין של "מחייב איניש לבסומי...", וגדרים אלו מצריכים אותנו להבין את עניין השמחה המיוחדת בחג הפורים. כמו"כ אנו צריכים לשים לב שעניין המשתה בפורים קודם לעניין השמחה - "ועשה אותו יום משתה ושמחה", כיצד נבין עניין זה?

המהר"ל מפראג בספרו אור חדש בעמוד מ"ט מסביר כך:

".....ומפני כך ימי הפורים הם ימי משתה ושמחה וזהו הנאות הגוף, וצריך שיהיה השכרות כל כך עד שיסולק השכל, וכמו שאמרו צריך לבסומי בפוריא עד דלא ידע....., כיוון שתקנו ימי הפורים למשתה

ושמחה.... צריך שיהיו נמשכים לגמרי אחר הנאת הגוף עד שיסולק השכל לגמרי, כי הגוף והשכל שני הפכים שאם האחד קם השני נופל. וכל אשר הוא נוטה אחר השכל הוא נגד הנאת גופו, לכך אמרו שצריך לבסומי בפוריא..... שאז יסולק השכל לגמרי והאדם נעשה גופני לגמרי."

המהר"ל מסביר שהמן בבקשתו להרוג את היהודים, הגדיר את מה שעמלק רוצה – את הגוף. כל מה ששם יהודי עליו בעולם צריך להיעלם. זו אינה מלחמה ברעיונות שכליים, זו מלחמה שמבחינה חיצונית נראית כקלה ביותר, מלחמה בין גופים, אך מבחינה אמיתית זוהי מלחמה עמוקה יותר. זוהי מלחמה בשורש. המן בא ואומר בפעם הראשונה: יש קדושה בעצם הגוף היהודי, ביישות היהודית. הקיום הגופני של העם היהודי מפריע. השורש העמוק ביותר של היהודי אינו בכוח הלימוד שלו ואף לא בקיום התורה שלו, אלא בעצם היותו יהודי. אין לעמן התנגדות לחשיבה פילוסופית שתייצג את כנסת ישראל, אך הוא אינו מוכן לראות יישות פיזית של גוף הנקרא יהודי.

יש לשים לב שהשם היחידי המופיע במגילה אינו בני ישראל או עם ישראל, אלא יהודי – "אם מזרע היהודים מרדכי...", "איש יהודי היה בשושן הבירה...", "ליהודים הייתה אורה ושמחה....".

בחג החנוכה רצו לכלות את הרוח היהודית, לכלות את האור הרוחני שקיים בעם ישראל, ולכן אנו מדליקים את הנרות שמסמלים את ה- "נר מצווה ותורה אור", ומבטאים את השמחה באמירת הלל. בפורים לעומת זאת, רצו לכלות את הגוף, ולכן כשמנצחים צריך לבטא את

הניצחון בדבר הקשור לגוף - לשתות ולאכול עד שיסולק השכל לגמרי ויתגלה שהגוף שלנו קדוש וטהור.

8

"זכור את אשר עשה לך עמלק" - בדרך כלל זיכרון

קשור בשכל, אך בפורים הוא קשור בגוף. מצוות היום קשורים לעניין הגוף - צריך להתבסס ביין ולדאוג לכך שגם חברי יאכל - משלוח מנות.

לפי"ז אנו מבינים את מצוות השמחה בפורים. **בפסח** - אנו שמחים שיצאנו ממצרים, **בשבועות** - אנו שמחים שקיבלנו את התורה, **ובפורים** אנו שמחים שכל אבר וכל גיד שקיים בגופינו הינן יהודיים-קדושים.

על פי"ז נוכל להבין את דברי הזוהר **"כיפורים - כפורים"**. הזוהר אומר **"פורים אתקריאת על שם יום הכפורים, דעתידין לאתענגא ביה,**

ולשנויי ליה מענוי לענג" (תקו"ז נז:). משמע מאמירה זו שמעלת הפורים יותר גדולה ממעלת יום כיפור כיוון שקטן (יום כיפור) ניתלה בגדול (פורים). ע"פ קביעה זו של הזוהר משמע שיום הכיפורים רק מתדמה, רק מתקרב במדרגתו לחג הפורים-היתכן??? ר' צדוק בספרו רסיסי לילה כותב שימי פורים הם ימי רצון הרבה יותר מיום הכיפורים, והוא החג האחרון בשנה וחותרם את קדושת הזמנים. מה פרוש של עניין זה?

יום הכיפורים הוא בבחינת טהרה - "אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם". האדם ביום הכיפורים מתרחק מכל ענייני החומר, אסור באכילה ובשתייה, סיכה, תשמיש המיטה ונעילת הסנדל. הנהגתו של האדם היא כמלאך.

בפורים לעומת זאת המעלה היא גבוהה וקדושה יותר. לא עבודת ה' מתוך התנתקות מענייני החומר, אין איסור מלאכה ולא איסור אכילה ושתייה. אדרבה, ביום זה האדם חייב להרבות באכילה ובשתייה עד כדי כך שיגיע למצב של "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". גם כך מתוך שכרות, ואכילה ושתיה אנו מגלים את הקדושה בגוף שלנו. אם ביום הכיפורים, רק כהן גדול, בפעם היחידה בשנה, נכנס לבית קדשי הקודשים, בפורים כל אחד מאיתנו מסוגל להגיע למדרגת קודש הקודשים. ביום זה ניתנת לכולנו הרשות להיכנס אל "חצר בית המלך הפנימית, נוכח בית המלך.....". זוהי גדולתו של פורים, אשר עולה במדרגתו אף על גדולתו של יום הכיפורים.

ונסיים בדברי הרב קוק בעולת ראייה: **"ההארה הנמשכת ביום זה, היא ממש מצד קדושת**

הגוף הישראלי כי קבלו בו את התורה מרצון.....ואפילו אם יסולק אור השכל מכלי הגוף, הנה כוחות הגוף בעצמם כבר קדושים הם ודבקים בשלמות האמיתית, אשר באור פני מלך חיים".

"ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר"

אוהבכם ומוקירכם מאוד

שבת שלום ובשורות טובות לכולם

שרגא פרוכטר - ראש הישיבה

תודה רבה

לה' יתברך על הסייעתא דשמיא בכל השנים, בכל השנה הנוכחית

ובמיוחד בתקופה מאתגרת זו. תודה רבה לחבריי המנהלים ולצוות הניהול היקר,

לרכזי השכבות ולרמ"ם האהובים מאוד, על כל העשייה האדירה בישיבה עם הבנים,

להנהלה האדמיניסטרטיבית,

תודה רבה לכם - בני יקרים ומתוקים.